Concluzii după concursul de iarnă la tenis

La primul concurs de tenis pe teren acoperit, desfăşurat zilele trecute în sala C.C.F.S.-Floreasca din Capitală, s'a putut observa la majoritatea participanţilor o bună pregătire fizică, siguranţă şi precizie în lovituri. Aceasta arată că jucătorii noştri şi-au însuşit din experienţa sportivilor sovietici: antrenamente metodice multilaterale fără întrerupere totală, cu o odihnă activă.

Jocul în sală este mult mai iute. Jucătorii sunt obligaţi să se deplaseze cu mai multă repeziciune, creând faze de joc spectaculoase, des repetate, lucru care nu se întâmplă la matchurile susţinute în aer liber.

Din cauza iuţelii cu care au loc schimburile de mingi în sală, jucătorii au fost obligaţi să vină mai des la fileu, — aceasta contribuind la ridicarea nivelului tehnic al jocurilor.

Dintre partidele care au avut loc în decursul celor cinci zile, cele mai interesante au fost cele dintre Gh. Viziru — C. Caralulis, Gh. Cobzuc — Gh. Viziru, Gh. Cobzuc — C. Caralulis, Gh. Viziru — T. Bădin, C. Caralulis — M. Viziru şi C. Zacopceanu — Şt. Anghelescu. Jucătorii respectivi au aplicat cu mult succes diferite teme tactice, creând faze de joc bine gândite, terminate la fileu, prin lovituri de volé (lovituri din sbor fără ca mingea să atingă terenul de joc) şi smash (lovituri de sus în jos).

In matchul cu Gh. Viziru, maestru al sportului şi campion R.P.R., câştigat de mine, am jucat la fileu reuşind astfel numeroase mingi decisive. Partenerul meu a rămas surprins de tactica întrebuinţată şi s'a angrenat în jocul meu. Gh. Viziru s'a aşteptat probabil ca eu să joc ca în aer liber, adică de pe linia de fund, în defensivă.

Gh. Viziru este un jucător cu o viteză excepţională, cu lovitură clasică de pe partea stângă şi un volé foarte bun. El a făcut un joc de calitate cu toţi adversarii. Campionul nostru va trebui să-şi îmbunătăţească însă simţitor lovitura de pe partea dreaptă, să lovească mingea în momentul când se ridică iar nu când coboară, aşa cum face acum, lucru ce nu poate folosi unui jucător cu viteza lui.

Singura înfrângere în acest turneu am suferit-o în partida cu C. Caralulis şi ea se datoreşte în primul rând tacticei mele greşite. In loc să joc cu mingi variate şi scurte către mijlocul terenului, deoarece Caralulis fiind un jucător masiv se deplasează în faţă cu multă greutate, m'am angrenat în jocul lui în forţă şi repede, răspunzând mecanic la mingile trase de el. Ca şi în alte discipline sportive şi la tenis trebue să gândeşti şi să prevezi combinaţiile tactice şi variaţia lor. Eu nu am făcut acest lucru în matchul cu Caralulis. In plus, C. Caralulis s'a prezentat într'o formă şi dispoziţie de joc excepţionale.

Cu toate că este un jucător cu lovituri sigure pe partea stângă, Caralulis este însă prea greoiu. Incepe jocurile într'un tempo iute şi trage dela început tare, fapt care îl face apoi să rateze mingi uşoare. Pentru a evita aceasta, Caralulis trebue să se servească în momentul lovirii mingei şi de corp, nu numai de braţ aşa cum face în prezent.

Pe ceilalţi concurenţi: M. Viziru, T. Bădin şi A. Schmidt, i-am învins după partide viu disputate în care am folosit un joc variat cu mingi plasate.

Colegul meu de echipă, Tudorel Bădin, a câştigat la M. Viziru şi A. Schmidt. In faţa lui Caralulis, la care a pierdut, T. Bădin a jucat uniform, n'a folosit deloc mingile scurte (stopurile) şi nu a făcut jocul la fileu.

Marin Viziru practică un tenis modern cu lovituri variate şi eficace, atât de pe linia de fund cât şi dela fileu. El a câştigat la A. Schmidt şi ar fi putut învinge şi pe C. Caralulis dacă ar fi ştiut să-şi dozeze eforturile.

A. Schmidt a realizat un rezultat normal şi el poate fi dat exemplu tineretului pentru modul cum ştie să lupte pentru fiecare punct.

In ceeace mă priveşte pot să spun că, pe lângă lovitura stângă sigură de pe linia de fund a terenului, a voléului şi a unei oarecare uşurinţe în trecerea adversarului de pe o parte pe alta a terenului, va trebui să lucrez serios pentru îmbunătăţirea serviciului. Lovitura de serviciu este încă insuficient pregătită, deasemenea şi celelalte lovituri — şi în special — cea de pe partea dreaptă, în diagonală.

Dintre tineri, cel mai bun a fost C. Zacopceanu, care s'a dovedit a fi bine pregătit. El ştie să lupte foarte bine, mai ales atunci când este condus. Zacopceanu va trebui însă să-şi perfecţioneze lovitura dreaptă, serviciul şi voléul de pe partea dreaptă.

Şt. Anghelescu a jucat şi el bine; a atacat deseori, reuşind cu voléul de pe ambele părţi puncte decisive. Anghelescu nu ştie însă să termine o partidă (când a condus în setul decisiv cu 3-1 contra lui Zacopceanu, a jucat fricos).

C. Chivaru se deplasează uşor, are însă lovituri prea înfrânate. El va trebui să lucreze în sensul menţinerii echilibrului în momentul lovirii mingei şi calcularea distanţei corpului faţă de minge.

In general, jocurile din cadrul acestui concurs s'au ridicat la o foarte bună valoare, ceeace arată că nivelul jucătorilor noştri fruntaşi este în continuă creştere.

Lt. major GH. COBZUC
şeful secţiei de tenis a Clubului Central Dinamo

C.C.A. dublă campioană R.P.R. la scrimă

După recenta victorie pe care trăgătorii dela Casa Centrală a Armatei au înregistrat-o cu prilejul întâlnirii din cadrul ultimei etape a campionatului de scrimă pe echipe al R.P.R. la floretă, un nou rezultat vine să răsplătească munca de zi cu zi pe care o depun sportivii scrimeuri dela C.C.A. în vederea ridicării măestriei lor sportive.

Este vorba de meritata victorie a echipei militare, care în cadrul „barajului" cu Spartac B.R.P.R. a câştigat cu scorul de 10-6, devenind astfel campioană a R.P.R. şi la proba de sabie.

Trăgătorii dela C.C.A. au câştigat ambele titluri de campioni ai ţării (la floretă şi sabie) datorită unei temeinice pregătiri, dar mai ales, mulţumită dârzeniei şi hotărîrii cu care au luptat dealungul întregului campionat. In special, în ultimile întâlniri susţinute cu formaţia Spartac B.R.P.R. ei au fost un bun exemplu de felul în care trebue să lupte un sportiv pentru a-şi însuşi victoria. Dela primul până la ultimul asalt, întreaga echipă a muncit. Victoria obţinută este pe deplin meritată. Punctele victoriei au fost aduse de *Andrei Vâlcea* (3), *Vasile Chelaru* (3), *Nicolae Nicolau* (2) şi *Ion Istrate* (2).

Desigur, întâlnirea nu a fost uşoară, echipa Spartac B.R.P.R. fiind formată din trăgători rutinaţi ca: *Tudor Ilie, Gheorghe Man, Aurel Roxin* şi *Angelo Pelegrini*.

Dela Spartac B.R.P.R. o bună impresie a făcut Tudor Ilie, care a adus echipei sale patru victorii. Deasemeni, Gh. Man a avut o frumoasă comportare, aducând echipei sale două victorii.

Intâlnirea dintre Spartac B.R.P.R. şi C.C.A. a fost umbrită însă de atitudinea nesănătoasă a unor sportivi. Pentru aceste atitudini nesportive şi total dăunătoare, Pelegrini şi C. Ciocârlie, au fost suspendaţi pe câte 6 luni.

Echipa C. C. A. campioană de handbal pe 1951

Echipa Casei Centrale a Armatei a câştigat pentru a doua oară consecutiv titlul de campioană de handbal a R.P.R.

In 1951 C.C.A., prezentându-se mai bine ca în 1950 a câştigat 19 matchuri, a terminat unul la egalitate şi a pierdut două, totalizând 39 de puncte din 44 posibile (în retur a câştigat toate întâlnirile). Faţă de 1950 când a avut goalaverajul 160:60, coeficient 2,66, în ultimul campionat C.C.A. a realizat 222:74, ceeace dă coeficientul 3.

Pentru întâlnirea internaţională cu R. Cehoslovacă, C.C.A. a dat echipei reprezentative a R.P.R. o serie de jucători: A. Bretz, C. Oprişan, I. Kunst, K. Wagner şi H. Kremer.

Fotografia reprezintă echipa C.C.A. Rândul de jos, dela stânga la dreapta: H. Karlman, A. Bretz, Francis Monis — *antrenorul echipei*, — V. Lingner, L. Ţigănuş; *rândul din mijloc:* A. Haberprusch, C. Oprişan, O. Tellman, A. Weidenfelder, I. Kunst, G. Höchsman, *rândul de sus:* G. Müller, K. Wagner, R. Platon — *căpitanul echipei* — H. Kremer *şi* I. Zultner.

Handbalul feminin a repurtat succese frumoase în anul 1951

Intr'una din Duminicile acestei toamne, se desfăşura pe Stadionul Republicii finala de handbal a Cupei Oraşelor, în care echipa feminină a Bucureştiului a întrecut reprezentativa Sighişoarei cu 6-4.

Prin jocul lor variat şi eficace, jucătoarele din echipa Capitalei au condus la pauză cu 4-1. In timpul acesta în tribunele stadionului, spectatorii au pornit discuţii pe marginea jocului şi de aci, despre handbalul nostru feminin.

— *Echipa Bucureştiului joacă cu mult mai bine ca în anii trecuţi* — a spus unul dintre spectatori.

— *Dar ceeace este şi mai îmbucurător* — a adăugat altul — *este faptul că echipele celorlalte oraşe practică şi ele un joc de calitate superioară anilor precedenţi.*

★

Frântura aceasta de discuţie, precum şi comentariile asupra altor probleme de handbal, ne-au revenit în minte acum, când — la sfârşit de an — încercăm o scurtă privire retrospectivă în activitatea feminină în handbal.

Datorită grijii permanente a partidului şi guvernului faţă de desvoltarea mişcării de cultură fizică şi sport, şi pe linia Hotărîrii în ce priveşte angrenarea în sport a elementului feminin, în 1951, acest frumos sport de echipă, a repurtat succese însemnate. Aceste succese au fost obţinute atât în domeniul îmbunătăţirii calitative a jocului şi în creşterea numărului de echipe şi de jucătoare, cât şi în ceeace priveşte interesul publicului, care a urmărit în număr mereu crescând partidele disputate în campionatul R.P.R., Cupa Oraşelor şi diferite competiţii locale. In mod special trebue subliniat că planul pe 1951 privitor la handbalul feminin a fost depăşit. In 1950 au luat parte în competiţiile oficiale de handbal 1972 sportive, iar în acest an s'a înregistrat un număr de 6492 sportive, ceeace înseamnă o creştere de 329 la sută.

Pentru acest an comisia centrală de handbal şi-a propus să angreneze în campionatul R.P.R. un număr de 2400 jucătoare. Cifra acelora care au participat a fost de 3264, reprezentând 204 echipe de colectiv. S'a realizat deci un procent de 136 la sută faţă de plan. In Cupa Oraşelor, faţă de 130 de jucătoare pe câte se conta, reprezentativele celor 8 oraşe au angrenat 192 de jucătoare, deci 147 la sută faţă de plan.

O competiţie deosebit de importantă, care a adus o contribuţie însemnată în răspândirea handbalului, printre tinerele sătence, a fost Cupa Satelor. Intrecerile din cadrul Cupei Satelor au adus pe teren 1697 de jucătoare care au apărat culorile a 154 de colective săteşti. Cifra aceasta însă ar fi putut să fie mult mai mare dacă s'ar fi dus o muncă de popularizare şi, mai ales, o muncă de instruire mai susţinută. In activitatea lor însă, unele comitete regionale C.F.S. nu s'au arătat suficient de preocupate de răspândirea handbalului feminin la sate, nu au luptat cu hotărîre pentru a înfrânge greutăţile. Din această cauză în regiunile Arad, Severin şi Vâlcea nu a luat fiinţă nicio echipă, iar în regiunile Constanţa, Bacău, Suceava, Botoşani şi Prahova, au fost alcătuite doar una până la trei echipe.

Pentru a doua oară consecutiv puternicul colectiv Flamura Roşie din Mediaş a cucerit campionatul R.P.R.. Din această echipă jucătoarele *Erika Blahm, Edith Knali* şi *Ana Cheţan*, muncitoare textiliste la întreprinderea „Vasia Vasilescu", au îndeplinit norma de maestru al sportului.

Cupa Oraşelor, competiţie menită să formeze loturile cele mai bune a 8 mari oraşe, a revenit pentru prima oară reprezentativei Capitalei. Cupa Oraşelor s'a bucurat de un real succes şi a fost primită cu multă bucurie atât de jucătoare cât şi de spectatori. Intrecerea a avut însă de suferit din cauza unor lipsuri printre care aceea că au existat comisii orăşeneşti de handbal, care nu s'au îngrijit în măsură suficientă de pregătirea reprezentativelor şi altele care s'au bazat doar pe câte o singură echipă (Sighişoara pe Spartac, Reşiţa pe Metalul).

In încheiere trebue să subliniem rolul de frunte pe care l-au avut Scolile Medii Tehnice de Cultură Fizică în acţiunea de popularizare a handbalului în rândul elementului feminin. In jurul acestor nuclee, la Tg. Mureş, Timişoara, Galaţi, Craiova, Oraşul Stalin şi Bucureşti s'au format echipe puternice care au reprezentat cu cinste culorile colectivelor lor şi prin frumosul exemplu pe care l-au dat, au îndemnat numeroase alte colective să le urmeze.

★

Competiţiile feminine din acest an au scos la iveală numeroase elemente tinere care s'au impus printre jucătoarele de frunte ale ţării. Din şirul lung al celor remarcate reţinem pe: Misches Kuwer (Codlea), Feltes şi Cercel (Oraşul Stalin), Liane Osifnik şi surorile Wonerth (Sighişoara), Estera Bukossi, Edith Knall şi Csanto (Mediaş), Margareta Urvic (Reşiţa), Elena Boldizsar (Ploeşti), Ana Schuler, A. Theil (Sibiu), H. Magdin, B. Neuhror, Mara Wingl, Ana Metz (Timişoara), Edith Bodor (Cluj), Carmen Stănceanu, Elena Neamţu (Tg. Mureş), Eva Aczel, Elena Colesnicov, Elvira Bordeianu, Laura Olaru, Marina Rădulescu (Bucureşti) etc.

La un bun nivel pedagogic s'a ridicat munca antrenorilor şi instructorilor de handbal: Bruno Holtzträger (Mediaş), prof. Nic. Parsch (Timişoara), Walter Schmidt (Sighişoara), prof. Popescu Colibaşi (Oraşul Stalin), care au muncit cu dragoste şi sârguinţă pentru ridicarea măestriei sportive a echipelor ce le pregătesc. Deasemenea, un rol preţios în desvoltarea handbalului feminin, l-au jucat absolvenţii Institutului de Cultură Fizică, care în oraşele de provincie unde au fost repartizaţi, au dus o intensă muncă de popularizare şi instruire.

Aceste succese repurtate de handbalul feminin în ţara noastră reprezintă unul din nenumăratele aspecte ale continuei desvoltări a mişcării noastre de cultură fizică şi sport.

ROMEO VILARA

Echipa Flamura Roşie din Mediaş campioană de handbal femenin a R.P.R.: Agneta Weber, Emilia Macovei, Lidia Kleter, Iuliana Boer, Rozalia Kiss, Ana Cheţan, Elisabeta Csanto, Erika Blahm, Helga Keul, Gerda Homen, Edith Knall, Anelise Kelp.